

[Socialministeren.]

jo i alt væsentligt indstillet lovforslaget til vedtagelse uforandret, idet jeg ser bort fra den delte opfattelse med hensyn til den måde, hvorpå den enkelte skal bidrage til invalideforsikringen. Her er anskuelserne som sagt delte, men jeg gør de ærede ordførere for oppositionen opmærksom på, at der her ikke er tale om spareforslag, men om en omlægning af betalingen eller en ændret form for dækning. Vi er jo enige om udgifternes afholdelse, og vi er enige om, at vi skal finde dækning for disse udgifter. Det, vi er uenige om, er betalingens form, fordelingen af betalingen mellem staten og arbejdsgiverne.

Jeg hilser med tilfredshed udvalgets indstilling om en moderat forhøjelse af invaliditetstillægget. Dette spørgsmål blev allerede fremdraget af De samvirkende Invalideorganisationers repræsentanter under arbejdet i invalideforsikringskommissionen, men kommissionen henskød som bekendt spørgsmålet til folketinget.

Hele udvalget har været enig i, at værdighedsbetingelserne for adgang ikke alene til invalidepension, men også til folkepension ophæves. Allerede for adskillige år siden ophævede man de lovbestemmelser, hvorefter straffedomme i større eller mindre udstrækning udelukkede fra invalide- og folkepension. I fortsættelse af denne linje er det ganske naturligt, at man også ophæver værdighedsbetingelserne. I lovforslaget foreslog jeg dette, for så vidt angår adgangen til invalidepension. Jeg afventede folketingets stillingtagen, for så vidt angår adgangen til folkepension, og jeg takker udvalget for det efter min opfattelse rigtige resultat, man er nået til.

Jeg havde endvidere i lovforslaget opretholdt bestemmelsen om, at modtagelse af offentlig hjælp, der medførte tab af valgret og valgbarhed, udelukkede fra pension. Jeg havde også her forhåbning om, at disse bestemmelser ville bortfalde, enten ved at hele systemet med valgretsfortabelse i forsorgsloven straks var blevet ophævet, eller ved at bestemmelsen i alt fald ikke fik virkning for invalide- og folkepension. Udvalget har også på dette punkt været enig om at foreslå bestemmelsen ophævet, og det takker jeg udvalget for.

Jeg vil i øvrigt i denne forbindelse gøre opmærksom på, at en ophævelse af de omhandlede bestemmelser, overhovedet ophævelsen af hele systemet med valgretsfortabelse på grund af modtagelse af offentlig hjælp, ligger på linje med den almindelige udvikling, i hvert fald i de vesteuropæiske lande. Europarådets forskellige instanser har i længere tid arbejdet på udarbejdelsen af et såkaldt „Social Charter“. Dette fastslår en række fundamentale sociale rettigheder for borgerne, og i dette charter findes der også en bestemmelse om, at modtagelsen af offentlig hjælp ikke skal medføre indskrænkninger i borgernes politiske og sociale rettigheder. Jeg tror derfor, man er inde på en rigtigere linje, når man ophæver de efter min opfattelse forældede bestemmelser. Det må efter min opfattelse være de sociale myndigheders opgave at sørge for at administrere pensionerne for de personer, der ikke selv er i stand hertil, men selve de fundamentale rettigheder må stå åbne for alle.

Med hensyn til spørgsmålet om en yderligere udjævning af zonegrænserne har jeg noteret mig udvalgets udtalelser om, at dette spørgsmål fortsat bør overvejes. Problemet omkring zonegrænserne er kompliceret, for så vidt man vil forsøge at finde et virkeligt holdbart statistisk materiale til belysning af eventuelle forskelle i det samlede prisniveau for de i betragtning kommende personer. Spørgsmålet har en ikke helt ringe økonomisk betydning, for så vidt som en fuldstændig ophævelse af zonegrænserne vil medføre en betydelig merudgift for det offentlige.

Jeg er som nævnt fuldkommen opmærksom på, at der her ligger et problem, som må søges løst på retfærdig måde. Jeg kan her helt og fuldt stille mig bag de betragtninger, som socialdemokratiets ærede ordfører gjorde gældende.

Foranlediget af en henvendelse fra Livsforsikringsselskabernes Forening har udvalget i betænkningen udtalt, at kapitalværdien, altså tilbagekøbsværdien, af en løbende kapitalforsikring ikke kan tages i betragtning ved indtægtsberegningen, medmindre der foreligger omgælse af lovens regler. Jeg kan fuldt ud tiltræde denne udtalelse. Dette punkt har været slået temmelig stort op i pressen, og forholdet har